

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Beslutet att inte konvertera sökandens kontrakt:

- Konverteringspolitiken är rättsstridig: Åsidosättande av artikel 10 c i anställningsvillkoren för ECB:s personal (nedan kallade ECB:s anställningsvillkor) och artikel 2.0 i tjänsteföreskrifterna, samt åsidosättande av normhierarkin.
- Rättsstridighet: Artikel 10 c i ECB:s anställningsvillkor och artikel 2.0 i tjänsteföreskrifterna åsidosätter direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 ⁽¹⁾ om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP och skäl 6 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP.
- Beslutet att inte konvertera sökandens kontrakt fattades med stöd av en utvecklingsrapport och ASBR-beslut, vilka är rättsstridiga.

2. Utvecklingsrapporten:

- Brister i förfarandet och avsaknad av dialog.
- Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, åsidosättande av principen om god förvaltningssed och omsorgsplikt, samt brist på information.
- Uppenbart oriktig bedömning.

3. ASBR-beslutet:

- ASBR-riktlinjerna är rättsstridiga, åsidosättande av motiveringsskyldigheten och åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.
- Bristfällig förklaring avseende bakgrunden till sökandens placering i löneklasserna, avsaknad av insyn och åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
- Uppenbart oriktig bedömning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43).

Talan väckt den 30 januari 2018 – Teollisuuden Voima mot kommissionen

(Mål T-52/18)

(2018/C 112/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Finland) (ombud: M. Powell, solicitor, samt advokaterna Y. Utzschneider och K. Struckmann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2017) 3777 slutlig av den 29 maj 2017 varigenom koncentrationen som innefattade EDF:s förvärv av New NP förklarades vara förenlig med den inre marknaden och EES-avtalet (Ärende COMP/M.7764 – EDF/Areva reactor business) (EUT 2017 C 377, s. 5) och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet är behäftat med uppenbara fel avseende fastställandet av produktmarknaden för kärnbränsleelement.
 - Till följd av dessa fel dras den påstått felaktiga slutsatsen i det angripna beslutet att det inte förekommer någon separat europeisk marknad för bränsleelement av tryckvattenreakortyp inom marknaden för dessa element. På grund av dessa felaktigheter i marknadsdefinitionen beaktas inte följderna av EDF:s förvärv av Areva-gruppens kärnreaktorsverksamhet (nedan kallad transaktionen) på den smalare produktmarknaden i fråga.
 - Den självständiga bedömningen av den bredare marknaden för bränsleelement för tryckvattenreaktorer behäftas även av ytterligare felaktigheter.
2. Andra grunden: Det angripna beslutet är behäftat med uppenbara fel avseende fastställandet av produktmarknaden för kärnkraftstjänster.
 - Till följd av dessa fel dras den påstått felaktiga slutsatsen i det angripna beslutet att det inte förekommer någon separat europeisk marknad för befintliga kärnkraftvärmeverk inom marknaden för kärnkraftstjänster. På grund av dessa felaktigheter i marknadsdefinitionen beaktas inte följderna av transaktionen på den smalare produktmarknaden i fråga.
 - Den självständiga bedömningen av den bredare marknaden för befintliga kärnkraftvärmeverk inom marknaden för kärnkraftstjänster behäftas även av ytterligare felaktigheter.
3. Tredje grunden: Det angripna beslutet är behäftat med uppenbara fel avseende fastställandet av den geografiska marknaden för nedströmskonsumenter av elalstring och försäljning.

Denna felaktiga definition av den geografiska marknaden leder till ytterligare felaktigheter vid bedömningen av transaktionens följder.

Talan väckt den 31 januari 2018 – Tyskland mot kommissionen

(Mål T-53/18)

(2018/C 112/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och J. Möller samt advokaterna M. Winkel Müller, F. van Schewick och M. Kottmann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1995 av den 6 november 2017 om behållande av hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 13341:2005 + A1:2011 om stationära termoplasttankar för lagring av eldningsolja, fotogen och dieselbränslen ovan mark i Europeiska unionens officiella tidning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 (EUT L 288, 2017, s. 36),
- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1996 av den 6 november 2017 om behållande av hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 12285-2:2005 om fabriksstillverkade ståltankar i Europeiska unionens officiella tidning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 (EUT L 288, 2017, s. 39), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.